

[Helge Larsen.]

den mest løsslupne munterhed. Jeg tror ikke — og det vil jeg principielt udtale — at det er et område, som det egentlig ligger for folketinget at beskæftige sig med, men der er jo stillet forslag til folketingsbeslutning, og jeg skal på mit partis vegne udtale, at vi vil se på det lovforslag, der til sin tid fremkommer, men i øvrigt forbeholde os vor stilling.

Gudrun Bjørner: Retsforbundet er selvfølgelig ikke glad for noget i retning af forbud, men man må have forbud, når folk ikke forstår at afstikke grænsen for deres egen frihed. Det enkelte menneskes frihed går jo ikke længere end til, hvor den støder på andre menneskers akkurat lige så store ret til frihed, og det er denne grænse for sin egen frihed, jeg mener man overtræder, når man benytter dette meget knaldende materiale ved nytårsfestlighederne. Man kan såmænd godt forstå, at unge, robuste mennesker kan føle en trang til en vis udløsning af deres livsglæde ved dette stærke knald, men der er andre end lige netop unge, livskraftige mennesker, som skal have lov til at være i vort samfund, og der er vitterligt mange mennesker, som er ganske forfærdeligt plaget af disse meget store knald. Det er ikke alene gamle jomfruer som jeg og andre gamle koner, der kan være lidt generet af det, men det er såmænd også yngre mennesker, bl. a. de mange mennesker, som under krigen oplevede uhyggelige ting til akkompagnement af skyderi. Man må også respektere disse mennesker. De har akkurat lige så god ret til at leve her i vor by — som det jo nærmest drejer sig om, når der er tale om nytårsknaldier — som alle disse unge robuste.

Jeg mener altså, det er nødvendigt at sætte en grænse for disse unges frie udfoldelse nytårsnat, og jeg mener ikke, man kan komme uden om et forbud. Jeg er klar over, at der vil blive megen rejsten til Sverige og megen hjemmefabrikation af nytårsskyts; det er jo ikke alle unge, der kan nøjes med farveglæden ved raketter og den slags fyrværkeri. Men samtidig med et forbud må man have oplysning; man må forsøge at opdrage alle disse unge til at forstå, at ikke alene de har ret til at være

her, men at også alle andre mennesker skal kunne nyde livet og har lige så god ret hertil som disse unge mennesker. Vi kunne måske i noget højere grad end nu tage også radioen til hjælp. Pressen har jo været ganske god. Inden sidste nytår var der mange henvendelser i bladene, men det har åbenbart ikke været nok. Samtidig med et forbud må man lære de unge at sætte en naturlig grænse for deres egen fri livs-udfoldelse.

Aksel Larsen: Jeg synes, jeg er nødt til at tage ordet, for at man ikke skal få indtryk af en alt for idyllisk enighed her i tinget om dette noget mærkværdige forslag. Jeg synes, man skal forsøge at komme ned på jorden. Debatten er blevet skruet så højt op, at man har talt om, at nytårsknaldier forårsager neuroser, og jeg ved ikke hvad. Hvis der er støjneuroser, tror jeg, de forårsages af den støj, man er ude for til daglig, af støjen fra personbiler, lastbiler, motorcykler, knallerter og al den øvrige trafik for slet ikke at tale om jetjagerne i de egne, hvor de hvert femte minut suser hen over folks hoveder. Jeg tror ikke, at nytårsknaldier forårsager neuroser. Jeg tror, man vil få svært ved at godtgøre, at neuroser opstået på grund af støj er forårsaget af nytårsknaldier. Jeg tror, man skal tænke lidt på, at menneskene i vort samfund nu er så omgærdet af forbud og regler og forskrifter, at de somme tider føler trang til at slå sig en lille smule løs. Der kan snart kun brændes bål sankthansaften, og det er måske meget nyttigt. Nytårsaften er praktisk talt den eneste aften, hvor folk, der har lyst til at knalde lidt, kan få lov til det. Ja men hvorfor skal de så ikke have lov til det?

Det kan godt være, at der er nogle ærede medlemmer og nogle indsendere til aviserne, som synes, at nytårsknaldierne er helt overhåndtagende, værre end nogen sinde. Men jeg vil nu sige som min personlige opfattelse, at i det sidste par år har skyderiet her i København været af mere begrænset omfang end tidligere, og det har navnlig været mere kortvarigt, altså koncentreret omkring ganske få timer. Det har ikke været som i nogle tidligere år, hvor der praktisk talt var knaldier hele december måned, hvilket er langt mere